

Etická komise udělila osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu

panu Jaroslavu Petrlíkovi, nar. 11. 4. 1915, zemř. 31. 7. 1995, **jeho manželce paní Stanislavě Petrlíkové**

za veřejné postoje bránící kolektivizaci, kterými v obci Chlum v období od roku 1948 do roku 1974 trvale projevoval odpor proti kolektivizaci venkova a vystupoval na obranu nezadatelného práva vlastnit majetek a svobodně s ním nakládat, i když za to byl opakovaně postihován, čímž naplnil znaky formy odboje a odporu proti komunismu dle § 3 odst. 4 zákona č. 262/2011 Sb.

Pan Jaroslav Petrlík byl největším zemědělcem v obci, který pracoval na své usedlosti sám, bez pomoci dalších, najatých pracovních sil a byl opakovaně sankcionován za neplnění dodávek, kterým byl podroben. Sankce za nesplnění dávek byly ukončeny až v roce 1974, kdy mu na základě vládního nařízení č. 50/1955 Sb., o některých opatřeních k zajištění zemědělské výroby, bylo celé jeho hospodářství odejmuto a přiděleno k užívání Státnímu statku v Hlinsku. V rozsudku Lidového soudu v Hlinsku ze dne 25. 6. 1958 je řečeno, že se jmenovaný „*nezúčastňuje veřejného života, politicky se neprojevuje, ale přesto z jeho jednání je zřejmé, že nesouhlasí vůbec s dnešním zřízením*“. Pan Jaroslav Petrlík byl několikrát odsouzen, a to i k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Veřejné projevy, které projevoval pan Jaroslav Petrlík v rámci svého nesouhlasu s tehdejší situací, a které lze zjistit z dostupných materiálů, jsou uvedeny v zápisech o schůzi rad MNV a i v rozsudku Lidového soudu v Hlinsku ze dne 25. 6. 1958, kde je řečeno, že „*z jeho jednání je zřejmé, že nesouhlasí vůbec s dnešním zřízením*“.

Etická komise musí konstatovat, že tím, že pan Jaroslav Petrlík svým jednáním v období let 1948 – 1974 chránil svůj majetek před tzv. kolektivizací, potažmo jeho faktickým vyvlastněním, ochraňoval nejen své vlastnické právo, respektive vlastní majetek, ale především institut vlastnického práva, spojený s osobní nezávislostí na systému, jako jeden ze základních pilířů demokratického právního státu, což vyplývá z formy jednání pana Jaroslava Petrlíka i z obětí, které kvůli tomu opakovaně přinášel, přičemž se při tom nedopustil žádného nedemokratického jednání. Etická komise má za prokázané, že pan Jaroslav Petrlík opakovaně, respektive trvale, veřejně vystupoval (zastával veřejný postoj) proti nucené kolektivizaci venkova. Tento jeho postoj byl zjevně kontinuální a dlouhodobý a z hlediska délky jeho trvání a přinesených obětí veskrze ojedinělý.

Etická komise je přesvědčena, že **jednání pana Jaroslava Petrlíka lze označit jako veřejné politické a společenské postoje zastávané aktivně z vlastní vůle, které bránily nástupu a udržení komunistické totalitní moci**, a dále konstatuje, že jeho postoje byly veřejné povahy a svou podstatou byly přímými, zjevnými a prokazatelnými projevy proti komunismu. Etická komise má **za to, že pan Jaroslav Petrlík svými výše uvedenými dlouhodobými postoji a jednáním naplnil znaky formy odboje proti komunismu podle § 3 odst. 4 zákona č. 262/2011 Sb.**